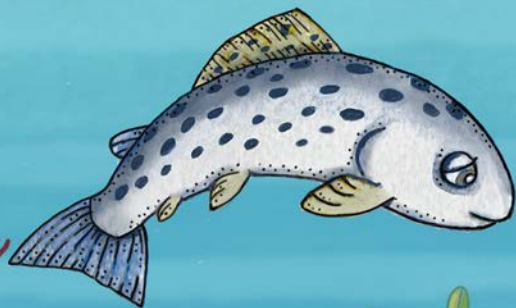

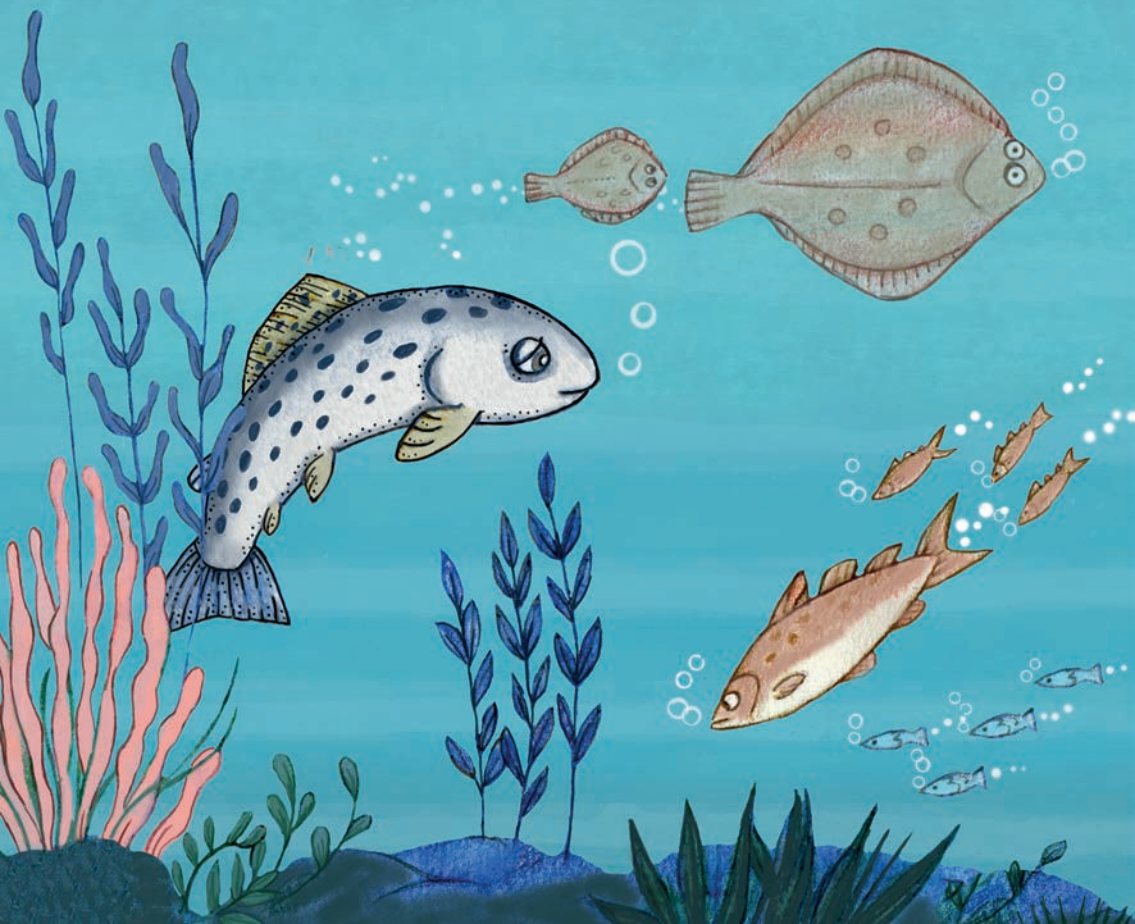
Öringen örjan

längtar

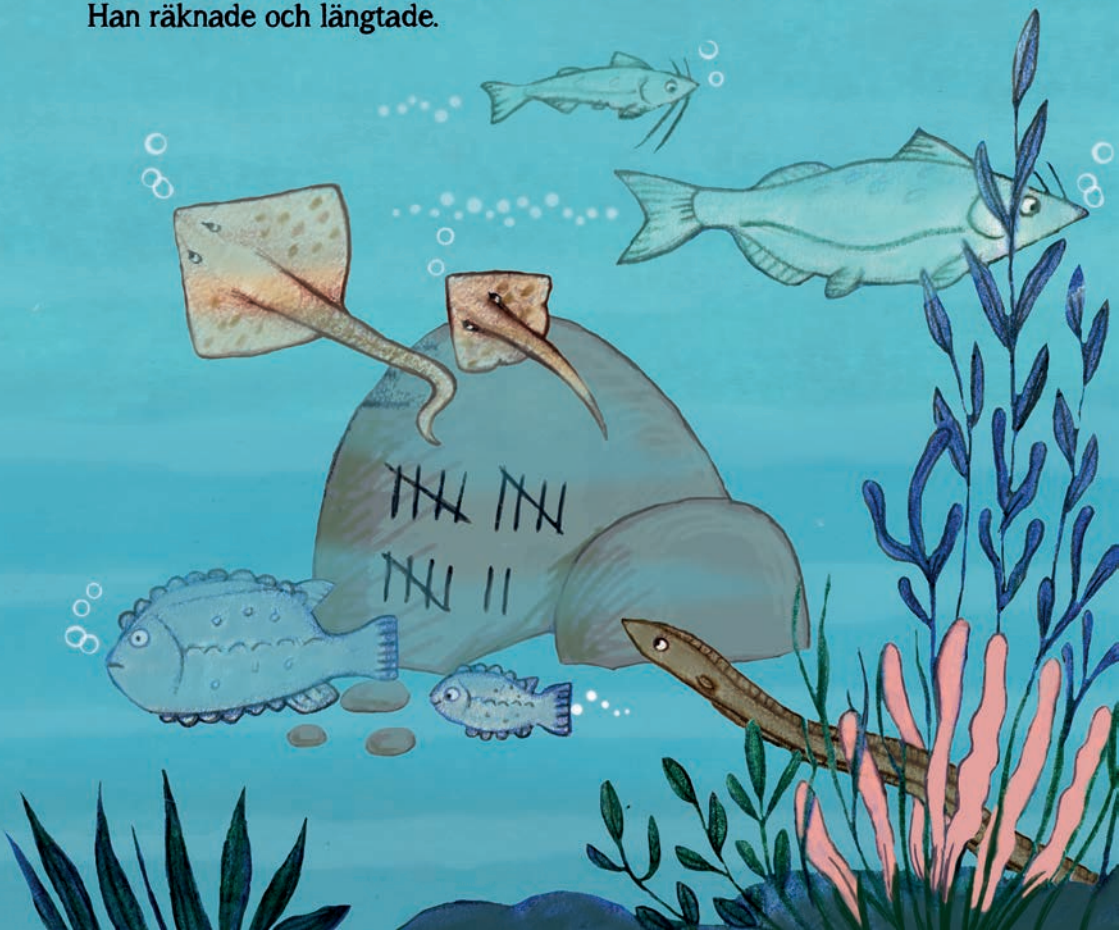

ÅSA ROSÉN VICTOR SANDBERG

Sommaren var snart slut och öringen Örjan kände sig lite ledsen.
Överallt såg han pappor simma runt med sina barn.
Örjan ville också bli någons pappa. Han längtade så det gjorde ont.

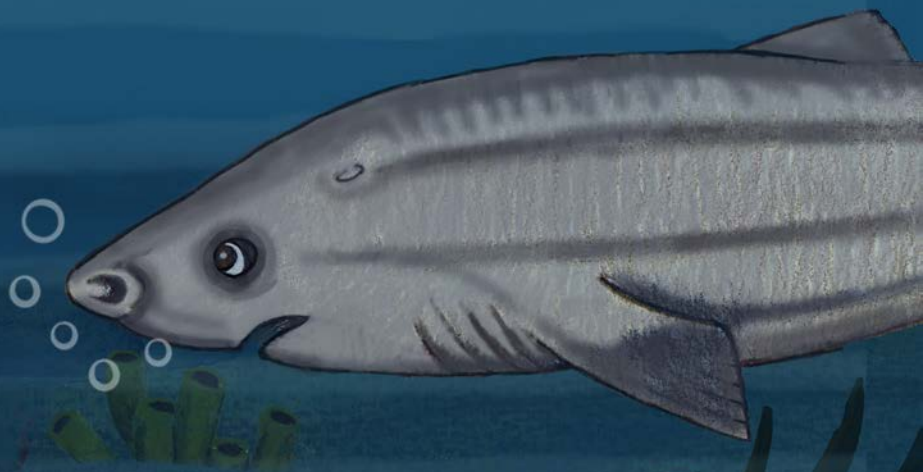
När hösten kom skulle alla öringar leka i bäcken. Det gjorde de varje år.
Kanske fanns det någon där som ville bli mamma till Örjans barn.
Men än var det långt till hösten. Örjan räknade dagarna.
Han räknade och längtade.

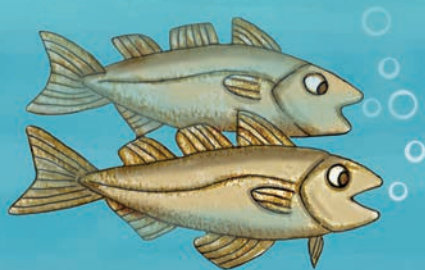
Örjan fortsatte mot bäcken utan att stanna. Plötsligt fick han syn på en konstig jättefisk nere på botten. En sådan hade han aldrig sett förut. Han blev nyfiken och dök ner till den.

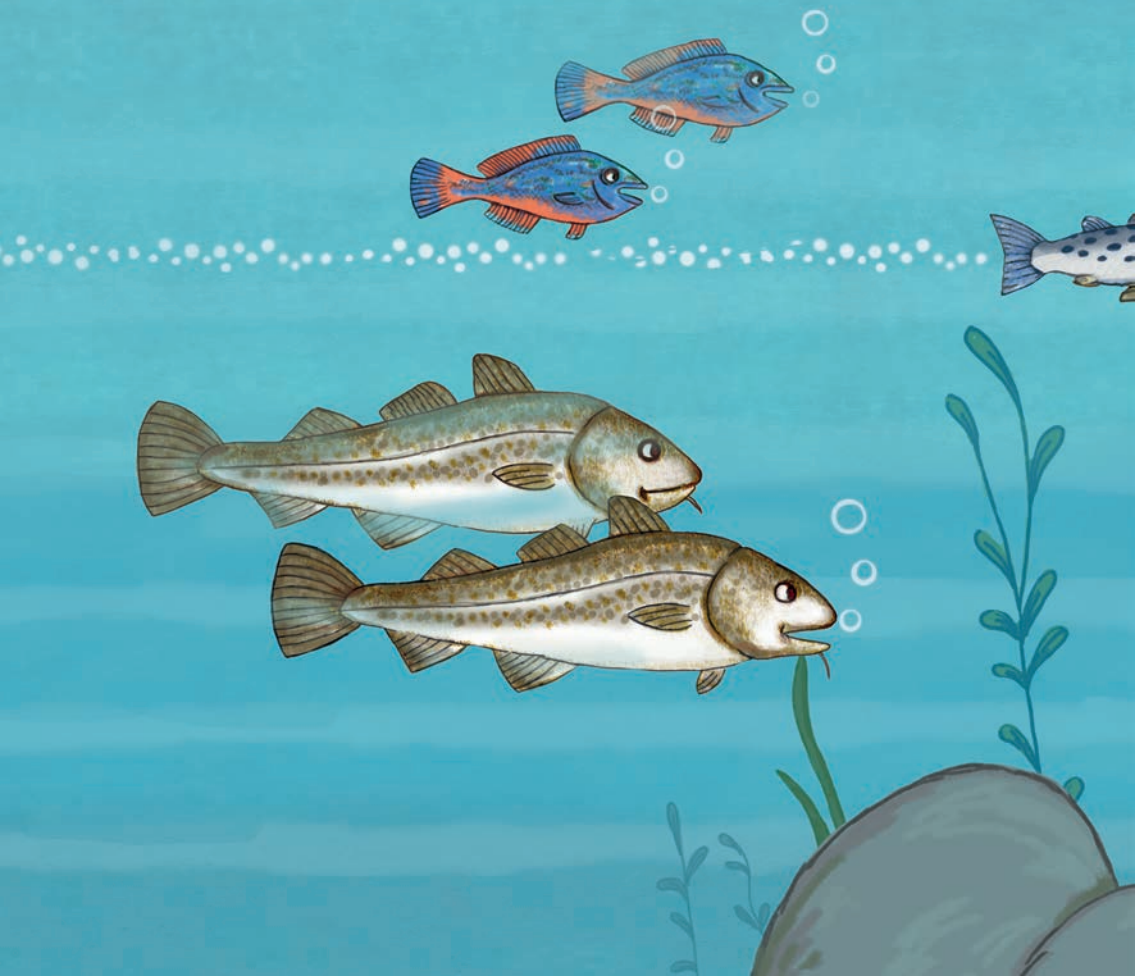
- Hej du, vad är du för nån? frågade Örjan.
- Heeej duuu, sa fisken långsamt. Uuursäääktaaa ooom jaaag låååter liiite streeessaaad. Jaaag äääär hääåkäääringeen.

Han simmade förbi snultrorna och koljorna.

Förbi gyltorna och torskarna.

Skenet kom från en fisk som hade en lysande lampa i pannan.
Trots att Örjan hade bråttom till bäcken bestämde han sig för
att prata lite med den konstiga fisken.

- Hej! sa Örjan.
- Schhh! Simma lugnt! väste den konstiga fisken. Ser du inte att jag läser?
- Men vad är du för nån slags fisk? viskade Örjan.

Örjan svängde vänster.

Fenorna värkte och ögonen var röda, men nu var han äntligen framme vid bäcken.

-Välkommen hem! sa Viveka och rörde fenorna på ett sätt som gjorde Örjan alldeles varm.

Sommaren var snart slut.
Överallt såg öringen Örjan pappor
som simmade runt med sina barn.
Örjan ville också bli någons pappa.
Han längtade så det gjorde ont.

VIRVA
FÖRLAG

Sportfiskarna

